

Υπόθεση T-139/89
(συνοπτική δημοσίευση)

Gabriella Virgili-Schettini
κατά
Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου

« Υπάλληλος — Άδειες —
Αποζημίωση προς συμψηφισμό μη ληφθεισών αδειών »

Περίληψη της αποφάσεως

- 1. Υπάλληλοι — Προσφυγή — Προηγούμενη διοικητική ένσταση — Προϋποθέσεις όσον αφορά τον τύπο — Ένσταση συνταχθείσα από τον δικηγόρο του υπαλλήλου — Υπογραφή του ενδιαφερομένου — Μη ουσιώδης τύπος
(Κανονισμός υπηρεσιακής καταστάσεως των υπαλλήλων, άρθρο 90)*
- 2. Διαδικασία — Άσκηση των προσφυγών — Πληρεξουσιότητα ad litem — Δεν απαιτείται η απόδειξή της
(Κανονισμός διαδικασίας, άρθρο 38, παράγραφος 3)*
- 3. Υπάλληλοι — Άδειες — Κανονική άδεια — Μεταφορά — Μη διευκρινισθείσες λεπτομέρειες εφαρμογής
(Κανονισμός υπηρεσιακής καταστάσεως των υπαλλήλων, άρθρο 57· παράρτημα V, άρθρο 4, εδάφιο 1)*
- 4. Υπάλληλοι — Άδειες — Κανονική άδεια — Άρνηση χορηγήσεως της κατόπιν μη αμφισβητούμενων απουσιών λόγω ασθενείας — Δεν επιτρέπεται
(Κανονισμός υπηρεσιακής καταστάσεως των υπαλλήλων, άρθρο 57)*

1. Κατά πάγια νομολογία, οι διοικητικές ενστάσεις των υπαλλήλων δεν υπόκεινται σε καμία προϋπόθεση όσον αφορά τον τύπο, το δε περιεχόμενό τους ερμηνεύεται και εκλαμβάνεται από τη διοίκηση με όλη την επιμέλεια που οφείλεται από έναν μεγάλο και καλώς στελεχωμένο φορέα προς τους υποκειμένους σ' αυτόν, συμπεριλαμβανομένων των μελών του προσωπικού του.

Δεδομένου ότι δεν μπορεί να απαγορευθεί στους ενδιαφερομένους να ζητούν, κατά την προ της ασκήσεως της προσφυγής φάση, τις συμβουλές δικηγόρου (βλέπε απόφαση της 9ης Μαρτίου 1978, Hepels κατά Επιτροπής, 54/77, Rec. 1978, σ. 585), οι υπάλληλοι είναι απολύτως ελεύθεροι να αναθέτουν στον δικηγόρο τη σύνταξη της διοικητικής ενστάσεως.

- Εφόσον δεν αμφισβητείται ότι η πρωτοβουλία της διοικητικής ενστάσεως προήλθε από τον υπάλληλο και ότι ο ίδιος προσδιόρισε το περιεχόμενό της, θα συνιστούσε όλως υπερβολική τυπολατρεία, στερούμενη νομικού ερείσματος και αντίθετη προς τη νομολογία, να απαιτείται να υπογράψει ο υπάλληλος το έγγραφο της διοικητικής ενστάσεως που συνέταξε ο δικηγόρος του.
2. Ο δικηγόρος που επικουρεί ή εκπροσωπεί διάδικο δεν υποχρεούται να προσκομίσει έγγραφο πληρεξουσιότητας, εκτός αν η υπαρξη πληρεξουσιότητας αμφισβητηθεί, οπότε οφείλει να την αποδείξει (βλέπε απόφαση της 16ης Φεβρουαρίου 1965, Barge κατά Ανωτάτης Αρχής, 14/64, Rec. XI-4, σ. 2).
 3. Δεδομένου ότι οι διατάξεις περί μεταφοράς ημερών κανονικής αδειας από το ένα ημερολογιακό έτος στο επόμενο πουθενά δεν προβλέπουν κατά ποιο τρόπο και πότε πρέπει να αποδεικνύονται οι « αναγόμενοι στις ανάγκες της υπηρεσίας λόγοι » που δικαιολογούν τη μεταφορά αδειας πέραν των δώδεκα ημερών, η αμφισβήτηση σχετικά με το δικαίωμα μεταφοράς δεν μπορεί να έχει άλλο αντικείμενο παρά την ίδια την ύπαρξη λόγων αυτής της φύσεως.
 4. Η διοίκηση δεν μπορεί να επικαλεστεί μη αμφισβητούμενες απουσίες λόγω ασθενείας του υπαλλήλου προκειμένου να αρνηθεί τη χορήγηση πλήρους κανονικής αδειας στον εν λόγω υπάλληλο.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ (τρίτο τμήμα)
της 26ης Σεπτεμβρίου 1990 *

Στην υπόθεση T-139/89,

Gabriella Virgili-Schettini, πρώην έκτακτη υπάλληλος του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, κάτοικος Mamer (Μεγάλο Δουκάτο του Λουξεμβούργου), εκπροσωπούμενη από τον Vic Elvinger, δικηγόρο Λουξεμβούργου, 4, rue Tony-Neuman, τον οποίο όρισε και ως αντίκλητο,

προσφεύγουσα,

κατά

Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, εκπροσωπούμενου από τον Jorge Campinos, juriconsultus, και τον Manfred Peter, προϊστάμενο τμήματος, με τόπο επιδόσεων τη Γενική Γραμματεία του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου στο Λουξεμβούργο, Kirchberg,

καθού,

* Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική.